

Roselil og hendes moder

C. K. F. Molbech, gendigtning af ældre folkevise, 1845

Folkemelodi

D D/F# G 1. D 2. D

Ro - se - lil og hen - des mo - der de sad ov - er bord. Ro - se - bord. De

6 G D G A7 D D A

ta - led så mangt et skæm - tens ord. Ha, ha, ha! Så, så, så, så! Ha, ha,

12 D A G D G A7 D

ha! Så, så, så, så! De ta - led så mangt et skæm - tens ord

1)
Roselil og hendes moder de sad over bord.
Roselil og hendes moder de sad over bord.
De taled så mangt et skæmtens ord.
Ha, ha, ha! Så, så, så, så!
Ha, ha, ha! Så, så, så, så!
De taled så mangt et skæmtens ord.

2)
"Før hvert træ skal i haven bære blomster af guld,
før jeg skal vorde nogen ungersvend huld".

3)
Hr. Peder stod på svalen og lyttet' med list:
"Den ler dog nok bedst, som ler til sidst!"

4)
Og der de kom ned udi urtegårdens læ,
da hang der en guldring på hvert et træ.

5)
Roselil blev så rød som det dryppende blod,
hun stirred' i græsset alt for sin fod.

6)
Da kyssed' Hr. Peder hendes læber med list:
"Den ler dog nok bedst, som ler til sidst!"